

1827.

N°. 56.

LEYDSCH

COURANT.

WOENSDAG

DEN 9 MEI.

KENNISGEVING.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD LEYDEN, ontvangen hebbende eene Resolutie van Hun Ed. Groot Achtb. de H. H. Gedeputeerde Staten van Zuid Holland, van den 24 April, j.l., houdende aanschrijving om aan Zijne Maj. besluit van den 30 Maart j.l. (Staatsblad N°. 13) de meest mogelijke publiciteit te geven, ten einde de belanghebbenden als nog daaraan zouden kunnen voldoen, brengen diensvolgens bij dezen ter kennis van een eigenlijk, dien zulks zoude mogen aangaan, het navolgend Koninklijk besluit: **Wij WILLEM, bij de Gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.**

In aanmerking zijnde gekomen, dat de jaarlijksche her-lijk, welke bij Onze besluiten van den 28 September, van den 21 October 1819, en van den 21 December 1822 (Staatsblad N°. 49, 51 en 54.) voor alle de daarbij ingevoerde maten en gewigten bevolen is, niet algemeen wordt in acht genomen, herzij men die maten en gewigten in het geheel niet, herzij men dezelve na den, door Gedeputeerde Staten der provincien te bepalen termijn, ter herijking aanbiedt,

En in aanmerking nemende, dat zoodanige maten en gewigten, bij gebrek van jaarlijks herrijkt te zijn, door derzelver gebruik en slijting geen genoegezamen waarborg van juistheid kunnen aanbieden;

Willende ter voorziening in deze, en ter verzekering van het bepaalde bij Onze voornoemde besluiten, de noodige maatregelen daarstellen;

Gelet op de wet, van den 6 Maart 1818, (Staatsblad N°. 12,) omtrent de straffen, uit te spreken tegen de overtreders van algemeene verordeningen, of plaatselijke of provinciale reglementen;

Gezien het gezamenlijk rapport van Onze Ministers van Binnenlandsche Zaken en van Justitie, van den 27 Januarij ltr. A, en van den 9 Februarij ltr. N°. 42; Den Raad van State gehoord,

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Op denzelfden voet als tot dusverre heeft plaats gehad, zal, door Gedeputeerde Staten der provincien, jaarlijks een termijn worden vastgesteld, binnen welken alle kooplieden, winkeliers, fabrikeurs, handwerk en neringdoende, lieden, en in het algemeen alle, die van de nieuwe maten en gewigten gebruik moeten maken, zullen verplicht zijn, die maten en gewigten jaarlijks ter herijking aan te bieden.

2. Allen, die nalatig mogten zijn in het nakomen dezer verplichting, en mitsdien alle zoodanige kooplieden, winkeliers, fabrikeurs, handwerk en neringdoende lieden, in welker winkels, opene magazijnen, verkoop- en werkplaatsen of uitstallingen, onherijkte maten en gewigten, na verloop van den voor de herijking gestelden termijn, aanwezig of voorhanden mogten gevonden worden, zullen de straffen beloopt, bij de wet, van den 6 Maart 1818, (Staatsblad N°. 12,) vastgesteld, met verbeurdverklaring tevens hier bij hen gevondene onherijkte maten en gewigten.

3. De politie-beambten zijn gemagtigd om afzonderlijk of wel gezamenlijk met de ijkers, ten dien einde visitatie te doen, zoo dikwerf dit raadzaam mogt worden geoordeeld, en om van de gepleegde overtreding bij behoorlijke proces-verbaal te doen blijken.

4. Van het bedrag der boeten, zal een vierde aan den ijker, en een derde aan de beambten der politie, die de overtreding zullen geconstateerd hebben, worden toegewezen.

Onze Ministers van Justitie en van Binnenlandsche Zaken, zijn belast met de uitvoering van dit Besluit, hetwelk in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Gegeven te Brussel, den 30 Maart 1827, van Onze regering het veertiende.

(geteekend) WILLEM.

Van wege den Koning,

(geteekend) J. G. DE MEY VAN STREEFKERK.

Uitgegeven den achtsten April 1827.

De Secretaris van Staat,

(geteekend) J. G. DE MEY VAN STREEFKERK.

Leyden, den 7 Mei 1827.

Burgemeester en Wethouders voornt.

J. G. DE MEY,

Ter ordonnantie van dezelve,

P. A. DU PUI.

PORTUGAL.

LISSABON den 18 April. De Princes Regentes heeft bij een besluit van den 13 dezer maand, eene algemeene amnestie doen afkondigen voor alle Portugeesche onderdanen, die zich aan Staatsmisdaden of oproerige bedrijven hebben schuldig gemaakt sedert den 11 Junij van het verloopene jaar tot op den dag der afkondiging.

Zijn nogtans daar van uitgezonderd, om overeenkomstig de wetten gestraft te worden:

1°. Alle Hoofdofficieren der land- of zeemagt, die den opstand tegen hun Vaderland of het wettig Gouvernement berokkend, of daaraan deel genomen hebben.

2°. Alle de militaire of burgerlijke Officieren der land- of zeemagt, van alle graad of wapen, van het 1ste en van het 2de regement van linie, of van den stat, die tot de opstandelingen zijn overgegaan.

3°. Allen, die hoofden of bevelhebbers der benden opgestane boeren, bekend onder den naam van guerrillas, geweest zijn, evenveel of zij die binnen het Koninkrijk hebben opgerigt, of wel vijandig in hetzelfde gekomen zijn.

4°. Alle de genen, die leden der rebellerende Junta geweest zijn, onder de benaming van Opperbestuur van het Koninkrijk.

5°. Eindelijk de Magistraatspersonen en alle de seculiere en reguliere Geestelijken, die tot de opstandelingen zijn overgegaan, of hen in hunnen trouwloozen inval hebben bijgestaan.

SPANJE.

MADRID den 23 April. Men heeft hier een Kasiliaanschen Priester gevat wegens briefwisseling, die de opstandelingen van Katalonien met hunne broeders te Madrid houden.

Sedert dat de benoeming van den Heer Canning bekend is, wint het gerucht van eene verandering in het ministerie van nieuws veld, en worden de voornaamste hoofden der gematigde partij, zoo als de Heer Grigalba aan het paleis, en de Generaals Castanos en Apodaca in den Staats Raad, elken dag op het gunstigst onthaald.

Volgens de rapporten van den Generaal Eguia, bij het ministerie van Oorlog ontvangen, heeft het kleine leger, hetwelk de Generaal in Galicien commandeert, reeds meer dan 500 man door de deserte, verloren, sedert dat hij de grenzen van Portugal genaderd is. De deserteurs nemen, volgens dezelfde rapporten, hunne wapenen en uitrustingen mede.

De Markies en Markiezijn de Chavez, zijn te Irun aangekomen. Zij schijnen er te zullen blijven tot nader bevel. De Kapitein-Generaal van Guipazcos, is ze op hunnen doortocht door Herpaxi gaan bezoeken.

OOSTENRYK.

TRIESTE den 21 April. Een schip, in negen dagen van Syra aangekomen, heeft de zijding medegebragt, dat Lord Crochane zich voornamelijk bezig houdt, om de twee oneenig zijnde vergaderingen van Eguia en Castri, op een derde punt te vereenigen, en dat hij voorgehouden heeft, dat het voor alles noodig was, al de magt te zamen te trekken ter verlossing van Athene, en vervolgens tegen Negropont te ageren, ten einde Romele te verzekeren. Men heeft dadelijk al het mogelijke aangeboden om dit plan ten uitvoer te brengen. De Candidaten, die in de eilanden verspreid zijn, zijn uitgenoodigd om zich op het eiland Zea te verzamelen. Het stoomschip der Grieken, heeft zich van twee koopvaardischepen, met leeftocht beladen, meester gemaakt.

NB. Een brief uit Odessa van den 18 April, klaart eindelijk de onzekere berichten op omtrent het al of niet ontzetten van den Acropolis; wij laten hem daarom hier volgen: „Volgens de laatste tijdingen uit Sjira, van den 5 April, hier over Konstantinopolen aangekomen, was de Acropolis nog niet ontzet, ofschoon zijne dappere verdedigers veelvuldige gemeenschap hadden met hunne vrienden in het gezigt der plaats gelegd. De tijding, die ik u laatstelijk van het ontzet dier vesting gaf, waarvan de Turken tot nog toe de overgaaf te vergeefs gehoopt hebben, was gegrond op de Grieksche Couranten van den 21 Maart, die men hier over Konstantinopolen ontvangen had. Dezelve meldten eene volkomene overwinning, door Karaïskaki dan 16 Maart onder de muren van Athenen behaald, die, ook volgens bijzondere brieven, hier terzelver tijd ontvangen, het ontzet der citadel moest hebben ten gevolg gehad.”

GROOT BRITANNIE.

LONDEN den eersten Mei. Wij komen op de redevoeringen, door de Heeren Peel en Canning dezen dag in het Huis der Gemeenten gehouden, in zoo verre terug, als zij een vol licht verspreiden over de wijze, hoe het Engelsch Ministerie is ontbonden en hernieuwd geworden.

De Heer Peel zegt, onder anderen, dat, wanneer hij, zonder het gevraagd te hebben, in het Ministerie geroepen zijnde, dikwijls de begeerte aan den dag legde, om het te verlaten, de Heer Canning er zich steeds tegen verzet had, zeggende, dat de Secretaris van Binnenlandsche Zaken volstrekt in eene volmaakte overeenstemming van begrippen behoorde te zijn met den eersten Minister. — Een gevoelen, vervolgt de Heer Peel, dat te juist is, omdat alle de zaken van Ierland tot het departement van Binnenlandsche Zaken behooren, en, dewijl de eerste Minister de directie van het geheele bestuur heeft, de Minister van Binnenlandsche Zaken inderdaad verantwoordelijk is, daar alle de plaatsen, alle de bedieningen in het Kerkelijke, door den eersten Minister gegeven worden onder handteekening van den Minister van Binnenlandsche Zaken.

Indien er dus geene volmaakte gelijkvormigheid van gevoelen omtrent zulk een gewichtig punt, als was de emancipatie van Ierland, tusschen den eersten Minister en dien van Binnenlandsche Zaken bestond, moest deze laatste zich verwijderen, om eene botsing te vermijden, die schadelijk zoude kunnen zijn voor den openbaren dienst. Dit was de beweegreden van zijn gegeven ontslag. — Zijn geëerde vriend (Canning) was de eerste geweest, aan wien hij zijn besluit den 20 Maart, had (Het vervolg op den kant van deze bladz.)

het tegenovergestelde zijn van degenen, welke de Staatsman over het Katholieke vraagstuk belijdt; of wel moest ik, mij met onuitwisbare schande bedekkende, eensklaps van gevoelen veranderen omtrent dat aandeel Britsche onderdanen, die tot nu toe in mij een ijverigen verdediger gevonden hebben. Neen voorzeker, ik verkies mijne eigene achtting boven alle waardigheden der aarde. Kort af, ik heb eene hooge beëdiging aangenomen, maar onder de uitdrukkelijke voorwaarde, van getrouw te kunnen blijven aan mijne voormalige gevoelens en aan mijn geweten.

Toen ik, mij, den 12 April, bij Z. M. begaf, om Haar voor te stellen van in het nieuwe ministerie alle de leden van het vorige te behouden, welker meerderheid toch niet den Katholyken toegedaan was, was (Het vervolg op de volgende bladz.)

Souverein hebben neergelegd. Voor weinige maanden had Zijne Maj. van een hand, die hij niet kon noch wilde bekend maken, eenen brief ontvangen, waarin men hem aanrade, om zijne ministerie op eenen voet van volmaakte gelijkvormigheid te nemen stellen, en tot grondslag dier gelijkvormigheid te nemen de meest besliste oppositie tegen de aanspraken der Katholyken. Lord Liverpool ontving, op hetzelfde tijdstip, eenen volmaakt gelijken brief. Deze schreef dadelijk aan den Koning, en verzocht Zijne Maj. zich te willen herinneren, dat hij het was geweest, die oorspronkelijk het stelsel geopperd had van een ministerie, hetgeen verdeeldt ware in begrippen over het vraagstuk der Katholyken, en dat hij, om getrouw te zijn aan dat beginsel, nimmer zonde toestemmen om tot eene administratie te behooren, welke geheel, tot rigtsnoer van

medegedeeld, zonder dat het hunne goede verstandhouding in het minste verbroken had. Er had tusschen de leden, die het ministerie verlieten, geene kabalering of kuiperij plaats gehad, zoo als men hun ten laste legde, en hij prijst in het bijzonder dien krigsman, wiens eenvoudigheid zijne talen en evenaarde, en wiens naam voor altoos in het boek der onsterfelijkheid gegrift stond.

De Heer Canning zegt, dat hij zich de zwaarigheden niet ontveinsd had, die het in zoude hebben om een nieuw ministerie te vormen; dat de eerste van allen lag in het Katholieke vraagstuk, want hij had den Koning, toen Zijne Maj. hem wel had willen raadplegen, geraden om zijn Gouvernement, volstrekt overeenkomstig zijne begrippen, te vormen. Hij zou zeer oprecht en blijmoedig zijn ontslag aan de voeten van zijnen

Te Leyden bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZON, op de Bredestraat.